

[Kalnæs]

der skulle investere dem, bare kom ud af den blå luft. Jeg tror ikke, at olieselskaberne investerer penge, uden at de får dem godt forrentet, sikkert endda bedre end Statoil. Derfor mener jeg ikke, at der er nogen som helst grund til at tro, at det bliver billigere for skatteyderne, hvis man lader multinationale selskaber tage sig af de investeringer, der skal til for at efterforske og udvinde olie og naturgas rundt omkring.

Min kommentar vedrører egentlig flere af de ordførere, som har haft ordet, inden jeg er kommet til. Man udtrykker mistillid til det statslige engagement, og derigennem udtrykker man på det nærmeste også meget stor tillid til de multinationale selskabers engagement. De gør det dygtigt, det er der ikke nogen tvivl om, men de gør det ud fra det ene motiv, at de skal tjene så mange penge på det som overhovedet muligt. Vi har set masser af eksempler på i de senere år, at der er tjent meget store summer på oliehandelen. I situationer, hvor flere landes betalingsbalance har været ved at blive ødelagt af betalingerne for energien, har olieselskaberne scoret de største overskud, de nogen sinde har scoret, så det giver i hvert fald ikke mig lyst til at overlade vores energiskæbne i multinationale selskabers hænder. Tværtimod mener vi fra SFs side, at energiforsyningen her i landet skal varetages ud fra samfundsmæssige hensyn, den skal ikke baseres på private selskaber. Det betyder, at det, når det drejer sig om import af energi, og når det drejer sig om efterforskning og udvinding af energi i national skala, må blive statslige selskaber, der går ind i det. Det er vores holdning til, hvordan det skal organiseres.

Når vi ude omkring i landet skal have den mere lokale energiforsyning, så mener vi til gengæld, at der skal størst mulig decentralisering til, således at det er kommunerne og beboerne dér, hvor energien bruges, der i størst muligt omfang skal bestemme, hvordan energiforsyningen skal indrettes, og den statslige energipolitik må i høj grad indrettes efter disse lokale ønsker.

Vi har set statens engagement i olieimporten sidste år som et væsentligt bidrag til at få ændret den situation, vi har haft hidtil, hvor vi har været totalt afhængige af de multinationale selskaber, og vi mener, at man skal gå videre ad den vej og efterhånden få et væsentligt større engagement i olieimporten fra

statens side. Det er klart, at det også er væsentligt, at det statslige selskab spreder sine olieindkøb, så de ikke bliver koncentreret i Mellemøsten.

Om det lovforslag, som ligger her, må vi egentlig sige, at vi ikke mener, det var nødvendigt at lave en speciel lov. Vi mener, at de regler, der er for D.O.N.G.s virksomhed, er tilstrækkelige, man kan udmærket spille den rolle, som D.O.N.G. og dets datterselskaber bør spille med hensyn til olieimport.

På den anden side anser vi dette forslag for at være helt harmløst. Det formål og de orienteringsregler, som er anført i lovforslaget, er meget rimelige. Man kan måske sige, at det er en fordel, at det er sat på prent nogenlunde, hvordan man vil gøre det, men jeg er fuldstændig enig med hr. Enggaard i, at der ikke ligger noget nyt i det her forslag, nogle nye krav, som vi ikke kunne få opfyldt med de regler, vi allerede har.

Vi vil uden særlig begejstring deltage i udvalgsarbejdet om det her lovforslag og formentlig også uden særlig begejstring støtte det, når det kommer til afstemning, idet vi synes, der måske kan være fordele ved at have nogle regler, så man ikke skal ordne det fra gang til gang.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg havde egentlig ikke troet, at det var særlig nødvendigt at sige noget om det her lovforslag i dag, andet end at så blev, om jeg så må sige, den sten da fjernet, som stammede fra forårets debat sidste år, men nogle af de tidligere ordføreres bemærkninger gør, at jeg alligevel godt vil sige noget. Først lidt om baggrunden.

Det er rigtigt, at en række ordførere opfatter det, som om en minister blev reddet på et eller andet tidspunkt. Sådan har vi nu aldrig opfattet det her lovforslag. Baggrunden for, at vi har ønsket et lovforslag og vel i nogen grad har stået fadder til det her lovforslag, er, at vi mener, det er vigtigt, at folketinget helt principielt diskuterer, om vi skal have statslig oliehandel eller ej og i hvilket omfang. Det skal ikke foregå via finansudvalget eller via aktstykkebevillinger, der mere eller mindre kommer i offentlighedens søgelys. Vi synes også, at netop det, at D.O.N.G.s virksomhed med hensyn til statslig oliehandel hvilede på et fortroligt aktstykke, motiverede,